

Maa-ainesluvan jälkihoitoa koskevien lupamääräysten muuttaminen / Tampereen Autokuljetus Oy

Ympäristölautakunta 11.12.2024 § 154
191/11.02.00/2024

Valmistelija: Ympäristöpäällikkö Sini Yli-Öyrä

Seloste ja perustelut:

Ylöjärven ympäristölautakunta on 4.5.2010 § 103 myöntänyt maa-ainesluvan maa-ainesten ottamiseen Ylöjärven kaupungin Sontun kylään kiinteistöille 980-439-1-67 ja 980-439-2-193. Ottamisalue sijaitsee Kyröskoskentien varrella Vilpeenharjulla. Maa-aineslupa sai lainvoiman korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä 15.2.2013. Lupa siirrettiin alkuperäisiltä luvanhaltijoilta Tampereen Autokuljetus Oy:lle ympäristölautakunnan päätöksellä 29.10.2013 § 142.

Maa-ainesten ottoluvan mukainen alue on vanhaa soranottoaluetta, jolla on toimittu ennen maa-aineslain voimaantuloa. Luvalla aluetta laajennettiin harjuun päin. Maa-ainesluvassa ottotoiminta jaettiin vanhan osan maisemointiin sekä ottamisalueen laajentamiseen.

Maa-ainesluvassa on määrätty alueen jälkihoidosta lupamääräyksiin 9 ja 10. Lupamääräyksen 9 mukaan uudella ottoalueella reunaluiskat tulee oton jälkeen loiventaa vähintään kaltevuuteen 1:3 ja pyöristää ympäristön maastoon sopivaksi. Pohja-alue tulee tasata ja mahdolliset vanhat kulkureittien pohjat rouhia vettä läpäiseviksi. Luiskille ja pohjille tulee levittää hiekka tai hienempi rakeinen kerros, mikäli perusmaa ei ole tätä materiaalia ja tämän päälle humusmaakerros. Istutettavalle puustolle on tehtävä riittävän hyvä kasvualusta. Luiska- ja pohja-alue on istutettava männyntaimille 2 + 2 -vuotiailla taimilla tiheydeltään 2300 kpl/ha. Lisäksi alueelle on istutettava koivuntaimia tiheydeltään 700 tainta/ha sekametsän aikaansaamiseksi. Istutusten mahdollinen paikkaus on tehtävä 2 vuoden kuluttua. Aluskasvillisuuden muodostumista tulee tarvittaessa tehostaa hyvin kuivuutta kestäväällä nurmen kylvöllä.

Lupamääräyksen 10 vanhojen ottoalueiden maisemoinnista ja jälkihoidosta mukaan muualla kuin liikenne- ja varastoalueella oleva pohja tulee muotoilla ja luiskata 5 vuoden sisällä ottotoiminnan aloittamisesta. Muotoilussa ja maisemoinnissa tulee säilyttää kaikki metsittyneet alueet, joita ei tarvita muotoiluun. Pohjalla olevat syvät montut tulee täyttää alueella olevilla kivikasoilla ja täyttää maa-aineksilla vaarattomiksi ja maastoon soveltuviksi. Loppu pohja tulee muotoilla soranoton päätyttyä uuden ottoalueen maisemoinnin yhteydessä. Lopputuloksena tulee olla maisemaan, metsätalouteen ja ulkoiluun soveltuva kumpuileva alue.

Alueen koillisosassa olevan kotitarveottoluiskan vaarallisuutta ja jyrkkyyttä tulee vähentää ajamalla rintaukseen vanhat pintamaat alueen koilliskulmasta. Näin puuton luiska pääsee metsittymään.

Vanhan ottoalueen puusto tulee säilyttää alueilla, missä luiskia tai pohjaa ei tarvitse muotoilla uudelleen. Puuttomille alueille tulee levittää olemassa olevia vanhoja pintamaakasoja ja ne tulee kylvää vähintään nurmelle paremman lähtöalustan saavuttamiseksi.

Alueelle jäävät jyrkät rinteet (kaltevuus jyrkempi kuin 1:2) tulee suojata pysyvin aidoin kahden vuoden sisällä päätöksen saatua lainvoiman lautakunnalle esitetyn ja lautakunnan hyväksymän suunnitelman mukaisesti.

Lounaisosan asutukseen päin olevat rintaukset tulee loiventaa muutoshakemuksen 6.2.2010 mukaisesti.

Hakemus maisemoinnin muuttamiseksi pysyvän alueen aitaamisen osalta:

Toiminnanharjoittaja hakee muutosta aidan rakentamisesta luopumiseen.

Hakemuksessaan (oheismateriaalina) toiminnanharjoittaja kertoo, että alueelle tulisi rakentaa pysyvä metalliverkkoaita luiskausten yläosaan. Tämä estäisi alueen nykyisen virkistyskäytön, ja muodostaisi esteen ulkoilupoluille.

Koko ottamisaluetta ympäröivää aitaa on lisäksi mahdoton rakentaa poistamatta asutukseen päin (lounaispuolella) olevaa puustoa/ kasvillisuutta. Pysyvä aita on myös vaaratekijä, se saattaa houkutella kiipeämään ylitse, tai tuhoamaan aitaa. Lisäksi aita alueen yläosassa voi olla vaarallinen myös siksi, että aluetta ylös pitkin kiipeävät, tai alaspäin tahtovat ulkoilijat eivät jaksakaan lähteä kiertämään aitaa, vaan yrittävät kiivetä sen yli, jolloin on olemassa putoamis-/onnettomuusriski. Mikäli aita alueelle haluttaisiin, pitäisi aita rakentaa myös luiskan alaosaan, myöskään tätä nähdä kovin kestäväksi ratkaisuna. Alueella on paljon ulkoilupolkuja, ja aluetta on käytetty virkistykseen vuosikymmeniä. Uusi pysyvä aita ja näin muodostuva maastoeste on myös maisemallinen ja virkistyskäytön haitta.

Aidan kunnossapito olisi myös ongelma, sillä aidan kunnossapito jäisi maanomistajan vastuulle. Aita vaatisi huoltoa, ylläpitoa ja uusimista vuosikymmenien kuluessa, aidan korjaamisessa muodostuu helposti myös jätettä. Pysyvä aita voisi myös vaikeuttaa mahdollista tulevaa maankäyttöä, mikäli omistussuhteissa ja alueen käyttötarkoituksessa tulee muutoksia. Tampereen Autokuljetus Oy esittää, että alueen aitaamisesta voitaisiin luopua osana jälkihoitotoimenpiteitä.

Hakemuksen käsittely:

Hakemuksesta on tiedotettu julkisella kuulutuksella kaupungin sähköisellä ilmoitustaululla, ja hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä kaupungin kotisivuilla 26.3.-2.5.2024 välisenä aikana. Ilmoitus kuulutuksesta on julkaistu Ylöjärven Uutisissa ja UutisOivassa 3.4.2024. Hakemuksesta on tiedotettu naapurikiinteistöjen lisäksi muita vaikutusalueen kiinteistöjä ja heille on varattu tilaisuus tulla kuulluiksi.

Lausunnot

Hakemuksesta pyydettiin lausunto Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualueelta, Hämeenkyrön kunnalta ja Ylöjärven kaupungin kaavoitukselta.

Pirkanmaan ELY-keskuksen Y-vastuualue totesi 24.4.2024 lausuntonaan, että alueen aitaamisesta luopumisella ei arvioida olevan haitallisia vaikutuksia alueen pohjaveteen tai maisemaan. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan lupamääräystä voidaan muuttaa niin, että alueen aitaamisesta pysyvin aidoin luovutaan, mikäli alueen turvallisuudesta pystytään muulla tavoin huolehtimaan.

Hämeenkyrön kunta totesi lausuntonaan 30.4.2024, että vaikka pysyvää metalliverkkoaitaa ei ole välttämätön rakentaa ottamisalueen ympärille, täytyy alue tehdä turvallisesti, myös mahdollisille pulkkailijoille. Suositeltavaa on kiinnittää ainakin länsirinteen yläreunan puihin noin 1,2 m korkeudelle varoitusvärinen lippusiima noin 5 metrin etäisyydelle ottoalueen rinteiden taitepisteiden ulkopuolelle, jättää liikkumiseen soveltuvien polkujen kohdille kapeat aukot ulkoilijoiden kulkua varten, sekä asentaa varoituskyltit. Lippusiima-aitaa täytyy myös ylläpitää kunnossa. Lisäksi estekevien huolellinen sijoittelu koko ottoalueen yläreunaan on tarpeen luvattoman moottoriajoneuvoliikenteen

(autot, kelkat, endurot) estämiseksi. Pohjaveden suojelun kannalta on suositeltavaa estää alueen moottoriajoneuvoliikenne poistamalla ajoneuvoliittymä ojalla tai laittamalla puomi. Rikoslain 44 luku 14 § vaaranmerkintärikkomus.

Ylöjärven kaupungin kaavoitus totesi 3.5.2024 alueen kaavoitukseen seuraavasti: Alueella on voimassa Pirkanmaan maakuntakaava 2040, jonka Pirkanmaan maakuntavaltuusto on hyväksynyt 27.3.2017. Kaavassa alue kuuluu laajaan taajamatoimintojen alueen ja maaseutualueen (ei erillistä merkintää) välimaastoon sekä pohjavesialuerajauksen piiriin. Maakunnallinen ulkoilureittiyhteys on osoitettu ranta-alueelle. Vireillä olevassa vaihemaakuntakaavassa ei ole osoitettu muutoksia alueelle. Alueelle on laadittu Viljakkalan valtuuston hyväksymä v. 1993 hyväksymä osayleiskaava. Kaavassa on alue osoitettu maantien reunasta urheilu- ja virkistyspalveluiden alueena (VU), pientalovaltaisena asuntoalueena (AP) sekä rannempana maa- ja metsätalousvaltaisena alueena, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta tai ympäristöarvoja (MU). Kaava ei ole oikeusvaikutteinen ja kaavan voidaan katsoa monin paikoin olevan vanhentunut. Ranta-alueelle on pitkään ollut vireillä Mannin alueen ranta-asemakaava ns. maanomistajakaava. Kaavahanke ei ulotu lausuntoalueelle.

Alueella ei ole kuntakaavoja vireillä (asemakaavoja tai osayleiskaavoja) eikä alue sisälly MAPSTOn mukaiseen viiden vuoden kaavoitusohjelmaan. Itäpuolella, lähialueella on voimassa Vilpeen asuinalueen asemakaava vuodelta 1968. Alue on toteutunut kaavan mukaisena omakotialueena.

Lausuntonaan hakemukseen kaavoitus totesi seuraavaa: Muutospyyntö koskee aidan rakentamisen velvollisuutta. Aidan rakentamista on jälkihoitotoimenpiteenä edellytetty maa-ainesluvassa alueilla, joilla luiskan kaltevuus on jyrkempi kuin 1:2. Asiakirjojen perusteella ei käy selville, millä osalla luiskaukset ovat niin jyrkkiä, että aita tulee rakentaa. Muutosesityksen perustelutekstistä poiketen voisi tulkita, että aidan rakentamista on edellytetty turvallisuussyistä, koska luiskaukset ovat liian jyrkät. Samalla voi arvella, että jyrkät luiskaukset eivät luontaisesti ohjaa ulkoilemaan rinteeseen, jossa on erityisen hankala liikkua. Se, että aitauksista itsessään muodostuisi turvallisuusriski tai este liikkumiselle tuntuu erikoiselta. Aidan rakentamisen tarve luiskan alareunaan ei sisällyne maa-ainesluvan jälkihoitotoimenpiteen tavoitteisiin. Vanhat soranottoalueet ovat maisemallisesti ongelmallisia. Alueiden muuttaminen muuhun maankäyttöön on hankalaa myös kaavallisesti. Alueiden maisemoituminen kestää vuosikymmeniä. Uutta maankäyttöä voidaan tutkia lähinnä virkistyskäytön näkökulmasta ja silloinkin jyrkät luiskat jäävät käytön ulkopuolelle. Kokonaisuutena puolletaan alkuperäistä tavoitetta aitojen rakentamisesta turvallisuussyistä, jos rinteiden jyrkkyys sitä edellyttää.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemukseen jätettiin 3 muistutusta/mielipidettä.

Muistutuksessa 1 (useita allekirjoittajia) tuodaan esille muun muassa (tekstiä lyhennetty), että onko aidan rakentaminen jätetty tekemättä, jotta saataisiin aita pois maisemoinnista ja päästäisiin turvallisuussyistä loiventamaan rinteet ja ottamaan maa-ainesta runsaasti. Muistuttajat kertovat pitävänsä kiinni sadan metrin etäisyydestä montun reunasta kiinteistöihin ja kertovat, että vain aidan avulla pystytään pitämään tuo etäisyys, jolloin ulkoilijoille jää myös liikkumismahdollisuus alueella. Muistutuksessa tuodaan esille, että aita ei ole vielä alettu rakentamaan. Muistutuksessa tuodaan esille, että aita rakennetaan reunan mukaisesti, jolloin se loppuu, kun jyrkäne loppuu ja luiskan alaosassa aita on tarpeeton. Aidan kunnostamiseen liittyen muistutuksessa sanotaan muun muassa, että nykyaikaiset aidat ovat kestäviä ja helppohoitaisia.

Muistutuksen allekirjoittajat vaativat pysyvää aitaa, jo tehtyjen päätösten mukaisesti.

Muistutuksessa 2 (useita allekirjoittajia) tuodaan esille muun muassa (tekstiä lyhennetty) että alueen laajennukselle on haettu lupaa, mutta lupaa ei ole myönnetty. Muistutuksessa kerrotaan, että maa-ainesottoalueen ulkopuolella on vain yksi laillinen ulkoilureitti Pirkan Ura ja että alueella voi liikkua vain ja ainoastaan jokaisenoikeuksin. Muistutuksessa tuodaan esille, että lounaispuolen maanomistajat hyväksyvät, ettei aitaa rakenneta sinne, mutta maa-ainesottoalueen jyrkimmällä osalla aidan rakentamisvelvoite tulisi ehdottomasti säilyttää. Aitaverkon riittävä korkeus ja pieni silmäkoko estäisi myös kiipeilyn aidalla. Muistutuksessa kerrotaan, että jyrkänne on jäänyt vaaralliseksi ja vaatii kestäväää ja pysyvää suoja-aitaa, koska jyrkänne loiventamiseen ei saatu maa-aineslupaa. Muistutuksessa tuodaan esille, että vaatimukset on huomioitu korkeimman hallinto-oikeuden lopullisessa päätöksessä, jota kaupungilla ei ole oikeutta muuttaa, ja lisäksi viitataan ympäristösuojelun muistioihin. Muistutuksen yhteenvedona todetaan, että maa-aineslain vastaista lupahakemusta ei tule missään nimessä hyväksyä, maa-ainesten ottaminen on ollut mielivaltaista ja ongelmia täynnä, Ylöjärven valvontaviranomaiset ovat monelta osin laiminlyöneet valvontavelvollisuutensa ja hyväksyneet mm. maa-ainesten ottamisen lupa-alueen ulkopuoleltakin. Yhteenvedossa tuodaan lisäksi esille, että mahdolliset haitalliset seuraukset jäisivät maanomistajien vastattavaksi. Muistuttajat vastustavat haetun maa-ainesten ottamisen muutoksen hyväksymistä alueelle.

Muistutuksessa 3 todetaan muun muassa (tekstiä lyhennetty), että muistuttaja vastustaa jyrkästi, että hiekkamontun rinteet jätetään suojaamatta aidoin. Muistutuksessa kerrotaan, että on vastuutonta myydä ja kaivaa hiekat ja jättää jälkityöt tekemättä. Lisäksi tuodaan esille mahdollisuus onnettomuuksiin alueella, ja että alue pitää aidata, koska reunat ovat jyrkät.

Hakijan vastine

Hakija tuo 28.11.2024 lausuntoihin ja muistutuksiin antamassa vastineessaan esille seuraavaa:

Toimija vastaa, että alueen aitausasia on kiinteistön tulevan käytön kannalta haastava, sillä aidan kunnossapito, ja korjausvelvoite jäisi maanomistajan vastuulle. Mikäli kaupunki katsoo aitaamisen olevan välttämätön ratkaisu, toimija toivoo, että asian ratkaisussa esitetään karttakuvalla/ muulla suunnitelmalla miltä osin aitaaminen voidaan käytännössä suorittaa, sillä nyt koko alueen kiertävä aita vaatisi puuston poistoa/ raivaustyötä, sekä aita tulisi osittain pystyttää naapurikiinteistöjen puolelle vanhojen luiskausten takia. Em. asioihin ja mahdollisesti tarvittaviin lupiin ei toimija pysty vaikuttamaan. Vilpeen soranottoalueella on ollut maa-ainesten ottoa jo ennen maa-aineslain voimaantuloa, eikä toimija pysty täten vaikuttamaan historiassa jo tehtyihin ratkaisuihin. Hämeenkyrön kunnan lausunnossa ehdotetaan, että ajoneuvoliittymä alueelle poistetaan käytöstä. Em. asia ei ole toiminnanharjoittajan vastuulla, vaan asiasta tekee päätöksen maanomistaja. Aitaa ei ole ollut alueella historiassa, eikä aidan puuttumista ole turvallisuusnäkökulmasta aiemmin todettu ongelmalliseksi.

Toimivalta:

Ylöjärven kaupungin hallintosäännön 121 §:n mukaan ympäristölautakunta toimii kuntien ympäristösuojelun hallinnosta annetun lain mukaisena kunnan ympäristösuojeluviranomaisena ja maa-aineslain tarkoittamana lupa- ja valvontaviranomaisena.

Lisätietoja päätöksestä: ympäristöpäällikkö Sini Yli-Öyrä, puh. 044 481 1402, etunimi.sukunimi@ylojarvi.fi

Oheismateriaali: Numeroimattomana oheismateriaalina

- Muutoshakemus lupamääräykseen pysyvistä aitaamisesta
- Maa-aineslupa 4.5.2010 § 103
- Ottoalueen kartta, ympäristölautakunta 4.5.2010 § 103
- Hakemukseen jätetyt muistutukset/mielipiteet

Esittelijä: Johtava rakennustarkastaja Johanna Venäläinen

Päätösehdotus: Ylöjärven kaupungin ympäristölautakunta päättää hylätä Tampereen Autokuljetus Oy:n hakemuksen luopua pysyvän aidan rakentamisesta. Toiminnassa on maisemoinnin osalta noudatettava maa-aineslain mukaista lupapäätöstä 4.5.2010 § 103 ja sen määräyksiä jälkihoidosta.

Päätöksen perustelut:

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin mukaan tässä laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu:

- 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista;
- 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista;
- 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai
- 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Maa-aineslain 3 §:n 2 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa. Maa-aineslain 3 §:n 3 momentin mukaan maa-aineksia ei saa ilman erityistä syytä ottaa meren tai vesistön rantavyöhykkeellä, ellei aluetta ole asemakaavassa tai oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa osoitettu tätä tarkoitusta varten. Maa-aineslain 3 §:n 4 momentin mukaan maa-ainesten ottaminen on suunniteltava niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja maa-ainesesiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Ympäristöministeriön julkaisun *Maa-ainesten ottaminen. Opas ainesten kestävään käyttöön* (2023) mukaan jälkihoidon tavoitteena on vähentää ottamistoiminnan haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja pohjaveteen, sopeuttaa ottamisalue ympäröivään luontoon ja maisemaan sekä edistää ottamisalueen jälkikäyttömahdollisuuksia ja turvallisuutta. Jälkihoitotoimia voidaan päivittää perustelluista syistä ottamistoiminnan edetessä lupaviranomaisen suostumuksella.

Huomioiden hakemukseen annetut lausunnot sekä siihen jätetyt muistutukset/mielipiteet, katsoo ympäristölautakunta, että alueen turvallisuudesta ei voida varmistua ilman aitaamista eikä perusteita aitaamisesta luopumiselle siten ole.

Asutukselle tai ympäristölle aiheutuva vaara

Maa-aineslupapäätöksessä 4.5.2010 § 103 on edellytetty jyrkempien kuin 1:2 olevien luiskien pysyvää aitaamista. Määräystä on perusteltu sillä, että jyrkkien reunojen suojaaminen on tarpeen turvallisuuden takia.

Harkinta aidan soveltuvuudesta alueen turvallisuuden varmistamiseksi on tehty ympäristölautakunnan päätöksellä 4.5.2010 § 103 ja edelleen hallinto-oikeuksien päätöksellä.

Hakija tuo vastineessaan esille toiveen siitä, että asian ratkaisussa esitetään karttakuvalla/muulla suunnitelmalla miltä osin alueen aitaaminen voidaan käytännössä suorittaa. Ensisijainen vastuu aitaamisen vaativien luiskien sijainnin selvittämisestä on luvanhaltijalla, mutta alueen määrittelyssä voidaan hyödyntää kaupungin käytössä olevia aineistoja. Ottoalueella 20.6.2022 pidetyn tarkastuksen muistion liitteenä on ollut kartta, johon on merkitty punaisella alueet, joilla jyrkemmät kuin 1:2 olevat luiskat tulee aidata pysyvin aidoin.

Alueen aitaaminen on osa alkuperäistä lupaa ja siten lähialueen maanomistajien tiedossa. Heitä on myös kuultu nyt päätettävänä olevasta hakemuksesta. Vastaavasti aitaamiseen liittyvistä käytännön järjestelyistä sopiminen maanomistajien kanssa sisältyy osaksi lupavelvoitteita. Määräys on ollut luvanhaltijan tiedossa silloin, kun lupa on hakemuksesta siirretty heille vuonna 2013.

Aitaamisessa tulee huomioida, että aita on pyrittävä toteuttamaan mahdollisimman yhtenäisenä kokonaisuutena. Työt tulee suorittaa maastoa säästämällä ja tarpeetonta puuston poistoa on vältettävä.

Alueen jälkikäyttömahdollisuudet

Hakemuksessa tuotiin esille, että aitaaminen estäisi alueen nykyisen virkistyskäytön, ja muodostaisi esteen ulkoilupoluille. Perustuen kaavoituksen lausuntoon sekä maanomistajien jättämään muistukseen, ei aitaamisen katsota muodostuvan esteeksi alueen käytölle. Jyrkät luiskat itsessään ovat alueen jatkokäytön rajoite eikä alueen aitaaminen tuo asiaan merkittävää muutosta.

Aitaamista koskevassa muutoshakemuksessa sekä edelleen vastineessa on tuotu esille aidan jääminen maanomistajan vastuulle ja haasteet koskien muun muassa huoltoa ja ylläpitoa sekä tilanteita, joissa alueen maanomistus tai käyttötarkoitus muuttuisivat. Ympäristölautakunta ei voi velvoittaa maanomistajaa kunnossapitämään rakennetta sen jälkeen, kun luvanhaltija on vapautettu velvoitteista, mutta vastuita saattaa tulla maanomistajalle esimerkiksi jätelain nojalla myöhemmässä vaiheessa.

Lausuntojen, muistutusten/mielipiteiden ja vastineen huomioinnin ottaminen

Lausunnot, muistutukset/mielipiteet sekä vastine on huomioitu päätöksen perusteluista ilmenevällä tavalla.

Tämä päätös koskee vain hakemusta alueen aitaamisesta luopumiseen eikä tällä päätöksellä ratkaista ottotoimintaan liittyviä muita valvonta-asioita, kuten ulkopuolisten pääsyn estämistä alueelle. Alueella ei ole pidetty lopullista lopputarkastusta. Vastuu luvassa määräytyistä velvoitteista on luvan haltijalla luvan voimassaoloajasta ja vakuudesta riippumatta, kunnes velvoitteet on hyväksyttävästi toteutettu.

Käsittelymaksu ja sen määräytyminen

Maksu ottamissuunnitelman muutoksen tarkastamisesta 260 €

Naapureiden kuuleminen 15 kpl (65 € / kuultava) 975 €
Hakemuksesta kuuluttaminen lehti-ilmoituksella/
todelliset ilmoituskulut 273,74 €
Yhteensä: 1508,74 €

Maksut on määrätty 1.1.2023 voimaan tulleen maa-ainestaksan 1 §:n kohdan 4 mukaan (Ylöjärven kaupungin ympäristölautakunta 18.9.2019 § 134)

Sovelletut oikeusohjeet

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta (64/1986)
Maa-aineslaki (555/1981) 1, 3–7, 10–14, 16, 19–20, 23 §
Maa-ainesasetus (926/2005) 1-4, 6-8 §
Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999) 145 §

Muut sovelletut ohjeet

Ympäristöministeriön julkaisuja 2023:30. Maa-ainesten ottaminen. Opas ainesten kestävään käyttöön. Ympäristöministeriö 2023.

Päätöksestä tiedottaminen

Lupapäätös annetaan tiedoksi julkisella kuulutuksella. Kuulutus ja lupapäätös julkaistaan Ylöjärven kaupungin Internet-sivuilla osoitteessa www.ylojarvi.fi.

Päätöksen katsotaan tulleen asianosaisten tietoon seitsemäntenä päivänä tiedoksiannosta.

Päätös lähetetään hakijalle.

Päätös lähetetään Ylöjärven kaupungin kaavoitukselle, Pirkanmaan ELY-keskuksen Y- vastualueelle ja Hämeenkyrön kunnalle sekä muistutusten/mielipiteiden jättäjille.

Tiedote päätöksestä lähetetään naapurikiinteistöille ja muille vaikutusalueen kiinteistöille.

Muutoksenhaku

Päätökseen voi hakea muutosta valittamalla siitä Hämeenlinnan hallinto-oikeuteen. Asian käsittelystä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Valitusosoitus liitetään päätökseen.

Päätös:

Hyväksyttiin päätösehdotuksen mukaisesti.
